

David DORIAN

David Mircea Dorian, cu pseudonimul literar David Dorian, s-a născut la 27 martie, 1957, în orașul Bistrița.

Studii (elementare, liceale, universitare, postuniversitare): Școala Generală nr. 2 Bistrița (clasele I-VII); Școala Generală nr. 3 Bistrița (clasa a VIII-a); Liceul teoretic „Andrei Mureșanu” Bistrița (1976); Institutul de Învățământ Superior Suceava – Facultatea TCM (1980); Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava – Facultatea de inginerie electrică (2000); Universitatea „Petru Maior” Târgu-Mureș – masterat în Managementul securității și sănătății în muncă; Universitatea Tehnică Cluj-Napoca – studii tehnice post-universitare.

Activitate profesională: inginer tehnolog și proiectant (1980 – 2006); jurnalist (1990 – 2006); bibliograf (2006 –).

Debutul literar și colaborări la reviste: debut în revista „Primii pași” (1974); colaborări la diverse reviste literare.

Debutul editorial și toate cărțile publicate: debut colectiv în volumul *Ascendență*, 1975, cu un grupaj de poezie și proză scurtă; debutează editorial cu volumul de poezii *Retorica ninsorii*, 1993, Editura Tipomur Târgu-Mureș.

Urmează volumele de poezii *Umilințele*, 1993, *Fetele personajului*, 1994 și *Paradisele derizorii*, 1995, toate apărute la Editura Tipomur. În anul 1999, publică volumul de proză *Jurnal iluzoriu*, Editura Eminescu, București. În anul 2005, îi apare la Editura Arcade antologia de poezie *Euridice*. Urmează volumul de publicistică *Îngrijitorul de cuvinte*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2005, romanele *Scrisorile lui Tristan*, 2006, *Căderea prin iarnă*, 2007, *Iubire de bufon*, 2009 și *Iubire la imperfect*, 2010, toate apărute la Editura Eikon, Cluj-Napoca. În anul 2011, îi apare antologia de poezie *Exerciții de respirație*, Editura Tipo Moldova, Iași. În anul 2012, publică romanul *Patul de sub fereastră*, Editura Paralela 45. În anul 2017, publică volumul de poezie *Strigătul*, Editura Charmides Bistrița. În anul 2018, publică volumul de critică literară *Nostalgia lecturilor*, Editura Școala Ardeleană, Cluj-Napoca. Urmează volumele de poezie *Fractali*, 2018, *Poeme prozaice*, 2019, *Alte poeme prozaice*, 2019, *Linia de plutire*, 2020, *Poeme ultime*, 2020, toate apărute la Editura Charmides.

Colaborări la volume colective, antologii etc.: prezent în diverse antologii, traduse în mai multe limbi.

Referințe critice în reviste / publicații periodice: Olimpiu Nușfelean, *Retorica provocării*, în „Contemporanul, ideea europeană”, nr.9 (202), 4 februarie 1994, pagina 4; Liviu Antonesei,

David Dorian, *Retorica ninsorii și Umilințele*, în „Convorbiri literare” nr. 2-3, 1994, pagina 31; Iulian Boldea, *Umlința poemului*, în „Vatra” nr. 8 (281), august 1994, pagina 15; Anton Horvath, *David Dorian, Retorica ninsorii*, în „Steaua”, nr. 3, 1994, an XLV, martie 1994, pagina 55; Laurențiu Ulici, *Scriitori tineri (III)*, în „România liberă”, vineri, 22 aprilie, 1994, pagina 2; Alexandru Cistelean, *Recuperări în galop*, în „Luceafărul”, nr. 15(193), serie nouă, 14 septembrie 1994, pagina 15; Daniel Pișcu, *Umlințe și victorii*, în „România literară”, nr. 37, 28 septembrie-4 octombrie 1994, an XXVII, pagina 7; Dan Lungu, *Eclipsa de Dumnezeu*, în „Dacia literară”, nr.16(1), 1995, an II, serie nouă, pagina 51; Liviu Antonesei, „Convorbiri literare”, nr. 1-2, 1998, pagina 30, „David Dorian, Fețele personajului”; Horia Poenar, *David Dorian, Fețele personajului*, în „Steaua” nr. 1-2, 1995, an XLVI, ianuarie-februarie 1995, pagina 70; Ioana Pârvulescu, *Debut cu repetiție*, în „România literară”, nr. 36, 13-19 septembrie 1995; Dan Silviu Boerescu, *David Dorian, Paradisele derizorii*, în „Luceafărul”, nr. 32, 20 septembrie 1995”; Gheorghe Grigurcu, *Poeți bistrițeni*, în „România literară”, nr. 25, 1999; Gheorghe Grigurcu, *Încă un solitar*, în „România literară”, nr. 41-42, 2019.

Premii pentru cărțile publicate, pentru activitatea literară / culturală: Premiul pentru poezie al Filialei Mureș a U.S.R. pentru antologia *Euridice*, Editura Arcade, în anul 2005.

* * *

David Mircea DORIAN, írói nevén David DORIAN 1957, március 27-én született Besztercén. Tanulmányait a következő helyeken végezte: besztercei 2-es, majd 3-as számú általános iskola (I–VIII.); besztercei Andrei Mureșanu Elméleti Líceum (1976); Suceavai Felsőoktatási Intézmény, Politechnika üzemmérnök (1980); Suceavai Ștefan cel Mare Egyetem, elektromérnöki szak (2000); marosvásárhelyi Petru Maior Egyetem, munkabiztonsági és munkaegészségügyi menedzser; kolozsvári Műszaki Egyetem, egyetem utáni tanulmányok. Szakmai tevékenysége: gépészmérnök és tervező (1980–2006); újságíró (1990–2006); bibliográfus (2006–). A Romániai Írószövetség tagja 1994-től.

Első írása a *Primii pași* című folyóiratban jelent meg (1974); különböző irodalmi lapokban közöl.

Első közlései kötetben: Az *Ascendență* (Eredet) című antológiában debütált versekkel és rövidprózával. Első kötete a *Retorica ninsorii* (A havazás retorikája), Editura Tipomur, Marosvásárhely, 1993.

További kötetek: *Umlințele* (Megaláztatások), Editura Tipomur, Marosvásárhely, 1993; *Fețele personajului* (A szereplő arcai), uo., 1994; *Paradisele derizorii* (Nevetséges mennyországok), uo., 1995. 1999-ben prózakötete jelenik meg a bukaresti Eminescu Kiadónál *Jurnal iluzoriu* (Illuzórikus napló) címmel. Ezt az *Euridice* (Euridiké) című versválogatás követi 2005-ben (Ed. Arcade, Bukarest). Publicisztikáit tartalmazó könyve: *Îngrijitorul de cuvinte* (Szavak gondozója), Editura Eikon, Kolozsvár, 2005. Regényei: *Scrisorile lui Tristan* (Trisztán levelei), uo., 2006; *Căderea prin iarnă* (Esés a télből), uo., 2007; *Iubire de bufon* (Bohócszerelem), uo., 2009; *Iubire la imperfect* (Szerelem elbeszélő múltban), uo., 2010. 2011-ben újabb verskötete jelenik meg *Exerciții de respirație* (Lélegzetgyakorlatok) címmel (Ed. Tipo Moldova, Iași). 2010-ben regényt ad ki, a címe: *Patul de sub fereastră* (Ágy az ablak alatt) címmel (Ed. Paralela 45, Pitești). 2017-ben verskötete lát napvilágot *Strigățul* (Sikoly) címmel (Ed. Charmides, Beszterce). 2018-ban irodalmi kritikáit gyűjti össze *Nostalgia lecturilor* (Olvasmányok nosztalgiája) címmel (Ed. Școala Ardeleană, Kolozsvár). Verskötetek következnek: *Fractali* (Fraktálok), Editura Charmides, Beszterce, 2018; *Poeme prozaice* (Próza)

poémák), uo., 2019; *Alte poeme prozaice* (Újabb prózai poémák), uo., 2019; *Linia de plutire* (Vízvonal), uo., 2020; *Poeme ultime* (Utolsó versek), uo., 2020.

Különböző antológiákban szerepelt, melyeket több nyelvre fordítottak le.

Díjak: A Romániai Írószövetség Marosvásárhelyi Fiókjának versdíja az *Eurydiké* című kötetért 2005-ben.

* * *

Săptămâna nebunilor

*Mă rezimam la fereastră; un zid tăia respirația;
numai cerul Bucurescilor, vârfuri de case, ninse cupole.
Șuvoaie clocite, dăre accide pe țacălia orașului.
Nu-mi mai făuream visuri; alegeam lenea meticuloasă,
dospeala cugetătoare. Un Hrisant Hrisoscelu
întors la Bucuresci din putoarea lagunei; fără Herula...
Fericirea, ca o trecere strâmtă, expulzare prin anus.
Cum după îndelungate codeli, ți-ai vârî mâna scăldată
în moale și cald; ai descoase marginile, ai lărgi fătătoarea.
S-ar deschide un nufăr... ai explora lăuntru; alcătuirea
de vierme... ai pipăi pereții vâscoși, temnița inelară.
Amintirea prin anotimpuri suptiri, descărnate;
ramuri de sticlă, de porcelan. Mă vedeam cu Herula, sărmani.
Nu aveam unde să tragem; întâlneam hanuri mari, interzise.
O duceam pe canalurile cele mai abătute; departe de apele grele
ale vitrinelor; prefirate de strălucirea agathelor și rubinelor.
Cum s-ar cuibări, ouă de columbă, pe încrengătura
delicată a gâtului ei... Cum ne-am iubi pe grele covoare...
cum aș duce-o la țară, pe moșia contelui Vimercatti, la vânătoare...
Câte visuri de bogăție și dragoste nebună, supt soare...*

*Pularnicul de la mănăstire trage clopotul ruginit
pe cerul vânat al Bucurescilor. Poate am și murit...*

* * *

Bolondok hete

*Az ablaknak dőlék; egy fal állítá el a lélegzetem;
csak Bukarest égboltja, háztetők, behavazott kupolák.
Állott vízfolyások, savas sávok a város kecskeszakállán.
Már nem álmodám semmiről; az alapos lustaságot választám,
a gondolkodó erjedést. Hrisant Hrisoscelu,
aki visszatért Bukarestbe a lagúna bűzéből; Herula nélkül...^{1*}*

---

* Utalás Eugen Barbu regényére, *A betyárkapitány kincse* című könyvre és annak szereplőire.

*A boldogság, mint valami szűk kijárat, távozás az ánuszon keresztül.
Ahogy hosszas vonakodások után lágy és meleg
valamibe dugnád a kezed; a szélek felé tapogatóznál,
tágítanád a vajúdót. Kinyílna egy tavorózsa...
és te feltárnád a benti tájat; a féregjáratot...
megtapogatnád a síkos falakat, a gyűrűs börtönt.
Vézna, hústalan évszakok között emlékeznél;
üveg- és porcelánágak. Herulával találkoztam, két nyomorult.
Nem volt hol aludnunk; nagy, tiltott fogadók vártak.
A legszomorúbb csatornákra vittem; messze a vitrinek
nehéz vizétől, hol achátok és rubinok fénye pásztázott mindenfelé.
Hogy fészkelődne galambtojásként nyakának
finom hajlatába... Hogy szeretkeznénk nehéz szőnyegeken...
hogy vinném falura, Vimercatti gróf birtokára, vadászni...
Mennyi álom a gazdagságról és az örült szerelemről a nap alatt...
A kolostor pöcsölője ráhúzza a rozsdás harangszót
Bukarest sötétlila egére. Tán meg is haltam már...*

---

* Utalás Eugen Barbu regényére, *A betyárkapitány kincse* című könyvre és annak szereplőire.